

Myšlienky na júl 2020

1. „To, čo postihne rybu, keď je vytiahnutá z vody, sa stane myslí, ktorá upustí od pamätania na Pána a blúdi iba vo svete.“ (sv. Izák Sýrsky)
2. „Ako chuť do jedla je znakom telesného zdravia, takisto i láska k duchovným výrokom slúži ako znak duševného zdravia.“ (sv. Ján Zlatoústý)
3. „Padnutí anjeli pozerajú na dielo modlitby so závisťou a hnevom, pretože opustili toto spojenie s Bohom a pokúšajú sa zastrašiť každého.“ (sv. Ignác Brianchaninov)
4. „Kto zdržiava svoje ústa od reči, chráni svoje srdce od vášni...“ (sv. Izák Sýrsky)
5. „Bez dýchania nijaký život, bez jedenia nijaký vzrast, bez koreňa nijaký strom, bez modlitby niet nijakého zmyslu života.“ (sv. Augustín)
6. „Nestačí vytiahnuť z tela šíp, ale je potrebné aj vyliečiť ranu, ktorá po strele vznikla; takisto treba v duši po odpustení hriechu pokáním vyliečiť ranu, ktorá zostala.“ (sv. Ján Zlatoústý)
7. „Skrze malé veci sú dvere otvorené pre veľké. Žiadnemu človeku neboli zverené veľké veci, kým nebol vyskúšaný v malých.“ (sv. Izák Sýrsky)
8. „Zloba nikdy neodoženie zlobu. A keď ti niekto robí zle, urob mu dobre, aby tvoj dobrý skutok porazil jeho zlobu.“ (sv. Pimen Veľký)
9. „Ak tvrdíš, že Boh hriešnikom dáva čas, aby sa na konci života polepšili, pýtam sa ťa: Dá ten čas i tebe? Kde máš záruku?“ (sv. Ján Zlatoústý)
10. „Vďačnosť obdarovaného podnecuje darcu k ešte väčšiemu darom než sú tie prvé.“ (sv. Izák Sýrsky)
11. „Prvé a najväčšie nebezpečenstvo je byť spokojný sám so sebou.“ (sv. Bazil Veľký)
12. „Kto s nepochybujúcou vierou očakáva každý deň smrť, je veľmi čnostný; no kto tak robí každú hodinu, je svätým.“ (sv. Ján Klimak)
13. „Veľkou pomocou v boji proti hriechu je čítanie Svätého písma.“ (sv. Ján Zlatoústý)
14. „Duša človeka po páde do hriechu spustla a zarástla trním. Preto treba veľa práce a lopoty, aby prišiel oheň do srdca človeka, aby to trnie vypálil.“ (sv. Markarij Egyptský)
15. „Človek, ktorý túži po najväčších veciach, nezaobera sa menšími.“ (sv. Izák Sýrsky)

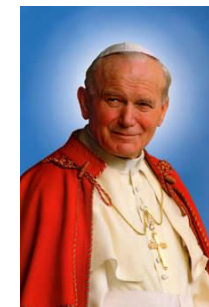
16. „Boh nás miluje viac, ako sme schopní milovať sami seba.“ (sv. Silván z Athosu)
17. „Nič tak neničí človeka, ako zabúdanie na Božiu bázeň. Nič tak zas neosoží, ako mať bázeň Božiu pred očami.“ (sv. Ján Zlatoústý)
18. „Nebola to chudoba, vďaka ktorej sa Lazár dostal do neba, ale jeho pokora; a taktiež nebolo to bohatstvo, čo zabránilo boháčovi získať večný odpočinok, lež jeho egoizmus a nevernosť.“ (sv. Gregor Veľký)
19. „Z lásky k modlitbe prines ako obeť zrieknutie sa zmyslových radostí, potešení fantázie a zvedavosti. Oslobod' dušu od všetkých vonkajších dojmov, aby si mohol byť ohromený Bohom.“ (sv. Ignác Brianchaninov)
20. „Skôr než bolestivé veci dopadnú na teba, modli sa a v čase skúšky nájdeš Boha, ktorý sa k tebe bude ponáhľať.“ (sv. Izák Sýrsky)
21. „Márne sú modlitby a úsilie človeka, ktorý uchováva vo svojom srdci zlobu na blížneho a želanie pomsty.“ (bl. Abba Izaiáš)
22. „Cvič sa v duši v čnosti a nezaoberaj sa zbytočnými vecami.“ (sv. Izák Sýrsky)
23. „Nikto z nás nie je na svete iba pre seba, ale je tu i pre všetkých ostatných.“ (sv. Gregor Veľký)
24. „Či si v spoločnosti, alebo sám, neustále sa pokúšaj zostúpiť do svojej duchovnej cely a zatvor dvere svojich pocitov a jazyka.“ (sv. Ignác Brianchaninov)
25. „Človek je Pánu Bohu najviac podobný vtedy, keď iným praje dobro.“ (sv. Ján Zlatoústý)
26. „Ten, kto ohovára, robí krivdu naraz trom osobám: tomu, koho ohovára, tomu, komu to hovorí, a napokon sebe samému.“ (sv. Bazil Veľký)
27. „Ak sme všetci hriešnici a žiaden človek nie je nad pokušeniami k hriechu, potom celkom určite je pravdou, že žiadna čnosť nie je tak významná ako pokánie.“ (sv. Izák Sýrsky)
28. „Pán hovorí o sebe, že je vinič. Tým chce ukázať, že sa treba celkom oddať láske k nemu a aký úžitok máme zo spojenia s ním.“ (sv. Cyril Alexandrijský)
29. „Boh sa stal synom človeka, aby sa človek stal synom Boha.“ (sv. Irenej Lyonský)
30. „Ak by pochopil kňaz že jeho sviatosť je niečo tak nesmierne, zomrel by.“ (sv. Ján Mária Vianney)
31. „Ten, kto nepodriadi svoju vôľu Bohu, podriadi ju jeho nepriateľovi.“ (sv. Izák Sýrsky)

Akcia 365

č. 175

Júl 2020

Milí priatelia!

V júli 1995 navštívil Slovensko pápež Ján Pavol II. Počas prvej návštevy v roku 1990 bola jeho návšteva ešte súčasťou, či skôr zástávkou návštevy Československa, kým v roku 1995 už navštívil osobitne Slovenskú republiku, ktorá sa stala nezávislou od roku 1993. Spoločnosť a Cirkev na Slovensku boli na prahu novej éry. Vtedajšia vnútorná politická situácia bola komplikovaná, avšak tieto vnútorné rozpory, týkajúce sa pocitov veľkej časti obyvateľstva, v čase návštevy ustúpili. V dobe pápežovej návštevy mladý nezávislý štát hľadal spôsob, ako vstúpiť do spoločenstva európskych národov. Jeho cesta nebola ľahká, keďže existovalo veľa prekážok, tmavých zákutí i slepých uličiek k realizácii dávneho sna. Napriek tomu pápežova návšteva zvýšila sebadôveru Katolíckej cirkvi a dostalo sa jej povzbudenie do duchovného života v nových spoločenských podmienkach.

Svätý Otec v Bratislave

Začiatok štvordňovej apoštolskej návštevy bol v Dóme sv. Martina v Bratislave. Tu sa 30. júna stretol s kňazstvom a s rehoľníkmi. V plnom chráme pápež poukázal na historický rozmer návštevy: „Nemôžem nespomenúť diecézneho kňaza Marka Križina a rehoľníkov Melichara Grodského, Štefana Pongráca, ktorých počas návštevy budem mať česť vyhlásiť za svätých. Nech sa vzdáva Bohu vd'aka za to, že nenecháva svoj ľud bez svätých vodcov a pastierov.“ Vo sv. omši a v kázni potom vyzdvihol svedectvo mnohých biskupov, kňazov a rehoľníkov, ktorí počas komunistickej diktatúry hrdinsky dokazovali svoju vernosť Kristovi a vyjadril im svoje uznanie: „Predĺžili ste v sebe utrpenie Ježiša Krista, s ním ste trpeli a s ním úspešne odolávali nespravodlivosti a násiliu. S ním sa teraz môžete tešiť, že ste víťazne obstáli v skúškach.“ Ján Pavol II. mimo napísaný text aj osobne pospomínal: „Veľmi dobre viem, aké to bolo na Slovensku..., že tu to bolo ťažšie, a dúfam, že to prinesie svoje ovocie.“ Zasväteným osobám adresoval slová: „Vaša prítomnosť v Cirkvi je dar, ktorého sa nemožno vzdať a vaše životy nadobudli podobu prorockého svedectva v temnotách skúšky, že svitnú lepšie časy, aby nové generácie nezostali bez daru Bohu zasväteného života. Pán bol s vami v ťažkých rokoch. Jeho láska vás posilňovala, rozširovala vám srdce a učila vás ochotne brať na plecía Kristov kríž a kráčať úzkou cestou, ktorá vedie k pravému životu. Vaše svedectvo bolo veľké a Cirkev je vám zaň vd'ačná.“

Slovo mládeži

Popoludňajšia bohoslužba slova v Nitre bola vyhradená pre mladých ľudí. V úvode sa im pápež zdôveril: „Som vd'ačný Pánu Bohu, že som mohol prísť do staroslávnej Nitry, ktorá je Betlehemom kresťanstva na Slovensku. Tu neďaleko stál prvý kresťanský kostol v stredovýchodnej Európe. Tu sa od roku 828 pšeničné zrno stáva v Eucharistii telom Krista, ktorý v sebe zjednocuje všetkých, čo ho s vierou prijímajú. Preto som túžil navštíviť Nitru. Ešte za života svätého Metoda tu bola zriadená diecéza. Katedrálny chrám, ktorý sa vypína nad mestom, je jedným z najstarších biskupských sídiel medzi slovan-skými národmi.“ Dnes už svätý Ján Pavol II. v sprievode vtedajšieho nitrianskeho biskupa Jána Chryzostoma kardinála Korca navštívil aj Nitriansky hrad a Baziliku sv. Emeráma. Na počesť pápežskej návštevy stojí v areáli hradu socha sv. Jána Pavla II. a hradné námestie nesie jeho meno. Svätý Otec na ďalší deň navštívil národnú baziliku v Šaštíne. Večer 1. júla sa vrátil do Bratislavy, kde sa v uršulínskom kostole P. Márie Loretánskej sa pomodlil ruženec, ktorý prenášal do celého sveta Vatikánsky rozhlas.

Ráno bola nedeľa 2. júla. Pápež po raňajkách a po krátkom príhovore učiteľskému zboru uršulínskej školy odletel do Košíc. Na miestnom letisku sa konala sv. omša, počas ktorej vyhlásil za svätých troch mučeníkov Š. Pongráca, M. Grodského a M. Križina, ktorí v Košiciach hrdinsky vyznali vieru v čase reformačných vojen v r. 1619. Potom odišiel do Prešova.

Gréckokatolícky Prešov

Príchod pápeža do Prešova bol zaujímavý tým, že nechal zastaviť svoje vozidlo pri pomníku popravených protestantských veriacich v 17. stor., kde strávil chvíľku v modlitbe. Tam ho pozdravil aj evanjelický biskup. Pri športovom areáli sa za prítomnosti asi dvestotisíc gréckokatolíkov pomodlil mariánsky Akatist. V príhovore zdôraznil špecifickosť územia východného Slovenska ako križovatky rôznych kultúr. Tomuto bohatstvu a rozmanitosti dal význam znamenia, ktoré je súčasťou sebauvedomovania katolíkov východného obradu ako duchovných potomkov svätých Cyrila a Metoda. Generácii, ktorá zažila prenasledovanie komunizmu, pápež pod'akoval za vernosť Katolíckej cirkvi. Príhovor Svätého Otca obsahoval aj nezabudnuteľné znamenie konkrétnosti a istej poetickosti. Keď hovoril o prírodných krásach, najmä v Tatrách, prirovnal gréckokatolícke spoločenstvá k horským jazerám, tzv. plesám, ktoré sú považované za vzácny klenot prírody. Menšinové gréckokatolícke komunity sú cenné, pretože odzrkadľujú rôznorodosť a bohatstvo celej Katolíckej cirkvi. Ján Pavol II. sa potom na ďalší deň 3. júla aj skutočne zastavil vo Vysokých Tatrách, kde si vo Velickej doline urobil krátku vychádzku k plesu. Posledný deň svojej návštevy venoval levočským pútnikom pre ktorých slúžil na Mariánskej hore sv. omšu.

Leták pripravili

Margita Stančíková: stancikova@gmail.com

Letícia Dirbáková CJ: anna.dirbakova@truni.sk

Milan Hudaček SJ: m.hudacek@gmail.com